

dybere ind derpaa. Ministeren fremhævede de Vanskeligheder, der f. Eks. vilde fremkomme ved en Kreds som Aalborgkredsen. Maa jeg blot dertil sige, at Aalborg Amt har et Vælgertal, som svarer til 4,578 Vælgere pr. Valgkreds af de nu bestaaende Kredse, men jeg havde tænkt mig, at der mellem Aalborg, Hjørring og Thisted Amter kunde ske lidt af en indbyrdes Fordeling. Hvis man sammenlægger disse Amters samlede Vælgertal og dividerer med 3, vil hver Kreds i de 3 Amter, naar man opretholder det nuværende Antal Kredse, faa gennemsnitlig 4,027 Vælgere, altsaa kun lidt ud over det Gennemsnit, som man her er gaaet ud fra. At der kan møde nogle Vanskeligheder, kan jeg godt tænke mig, men mit Forslag er jo ikke fremsat som noget absolut Krav, men som et Ønske, vi kunde forhandle om, og at jeg selvfølgelig er villig til at støtte Lovforslaget, hvis der er Flertal for at blive staaende ved det, er sikkert, det ligger i Sagens Natur.

Med Hensyn til det andet Ønske, jeg havde fremsat om, at ved Landstingsvalgene skulde Sendemændene fra Kommunerne og Valgmændene fra Byraadene vælge Medlemmer af Valgbestyrelsen, erklærede Ministeren sig jo ogsaa villig til at forhandle, men mente, at ogsaa det vilde møde nogen Vanskelighed. Hvis der skulde være Vanskeligheder, kunde jeg tænke mig, at man i Stedet for Sendemændene lod f. Eks. Sogneraadene og Byraadene vælge; derved vilde man dog vist komme ud over Vanskelighederne. Men det er ikke et Punkt, som jeg lægger overordentlig stor Vægt paa, jeg synes kun, det var ønskeligt, saa det kommer vi vist let ud over.

Med Hensyn til det sidste Punkt, jeg omtalte, Lovforslagets § 62, glæder det mig, at Ministeren indrømmede, at den maatte have en anden Affattelse, for at den ikke skulde kunne misforstaas. Det mener jeg ogsaa er absolut nødvendigt, og vi bliver nok enige om at finde en Affattelse, som virkelig betegner det, som skal betegnes.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Jeg kan ikke nægte, at jeg blev i meget høj Grad forbavset, da jeg hørte det ærede Medlem begynde sin Tale; jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til, eller hvor han vilde hen. Jeg kom til det Resultat, at det ærede Medlem maatte være i meget daarligt Humør; formodentlig havde han sovet daarligt om

Natten og drømt ubehageligt, drømt om Attentater paa Valgloven og saa straks i mig som første Taler set en formummet Røver, som ønskede at myrde ikke alene Valgloven, men maaske Ministeren med. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at han har taget saa grundigt fejl som vel muligt. Jeg synes, at naar det ærede Medlem af mit Foredrag kunde udlede den Hensigt, han vilde lægge deri, saa skulde der ikke alene en god Villie, men en meget livlig Fantasi dertil, det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil indrømme, hvis han vil gøre sig den Ulejlighed at læse mit Foredrag, efter at det er kommet i Fortryk. Jeg ved ganske vist, at det ærede Medlem er i Besiddelse af en livlig Fantasi, og den kan maaske undertiden føre ham paa Glatiis, i alt Fald har det været Tilfældet her. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at ingen mere end jeg ønsker at føre baade det foreliggende Lovforslag og Forfatningslovforslaget igennem saa hurtigt som muligt. Jeg har ikke for intet deltaget i den politiske Bevægelse i de sidste 35 Aar. Jeg kan sige, at jeg bevidst har deltaget i Arbejdet, og at det altid fra først af og indtil Dato har staaet for mig som noget af det skønneste at naa til at faa slettet den privilegerede Valgret, at faa Grundloven af 1866 omformet i Juni-Grundlovens Aand. Det ærede Medlem kan derfor være aldeles forvissat om, at jeg ikke skal lægge Hindringer i Vejen, men tværtimod skal yde den Støtte, jeg formaar, til, at begge disse Lovforslag kan blive gennemførte. Jeg kunde have Lyst til yderligere at sige til det ærede Medlem, at hvis hans Kærlighed til det nu forelagte Lovforslag og til Ministeren viser sig at være ligesaa ægte, som den i Øjeblikket synes glødende, haaber jeg nok, vi skal naa til et Resultat, og saa bliver vi to nok enige. Naar jeg har udtalt de Ønsker, jeg her har nævnt, overfor Ministeren, er det jo for øvrigt noget, som en Ordfører sædvanlig gør, naar et Lovforslag bliver forelagt her i Rigsdagen; han nøjes sædvanlig ikke med at medgive det sin anbefaling, men anfører ogsaa de Ønsker om mulige Ændringer, som han kunde have. Det gjorde for øvrigt det ærede Medlem ogsaa, alle de øvrige Ordførere gjorde det samme, og nogle i langt højere Grad end jeg. At dette Ønske om en anden Fordeling af Valgkredsene, hvorved man indskrænkede Forøgelsen til 7 i Stedet for 15, skulde være af den Natur, som det ærede Medlem synes at mene, kan jeg paa ingen Maade indrømme, og jeg drister mig til overfor det ærede Medlem at fastholde, at min Paastand dér er rigtig.